

Resultat af en saadan Forsamlings Forhandlinger som den, der heri er betegnet; men naar det er Tilfældet, kan jeg ikke ansee det gavnligt, at en saadan Bestemmelse optages, fordi den paaviser en Veie, som, dersom den blev fulgt, rimeligvis vilde føre til Erkjendelsen af Umuligheden af at komme til en Ende med denne Sag, som dog mulig paa anden Maade vilde kunne tilendebringes. Det er disse Betragtninger, jeg har troet at maatte fremsætte, fordi de i visse Puncter væsentligt afvige fra de Motiveringer, der hidtil ere fremkomne.

Drejer: Jeg skal blot med Hensyn til nogle Utringer af den sidste ærede Taler tilslade mig den korte Bemærkning, at jeg tildeels kan være enig med ham i, at det andet Alternativ i § 5 ikke just fuldstændigt fyldstgjør den Fordring, jeg tillod mig, at opstille, men det kan dog ikke nægtes, at der i samme ligger en Anerkjendelse af en Ret for Folket til at øve en directe Indflydelse paa Ordningen af Fællesforfatningen. Iøvrigt være det mig blot tillade endnu at bemærke med Hensyn til den ærede sidste Talers Utringer om, at den moraliske Garantie ofte, og navnlig i Forhold som de nærværende, er af større Værd end den juridiske Berettigelse, at ogsaa denne Utring kan jeg for en Deel billige. Men jeg seer dog ikke, at, fordi man i saa Henseende er enig, man derfor bør bortkaste det, som ansees nærmest kun som en juridisk Berettigelse, saalænge man ikke har den moraliske Garantie, og den forekom det mig heller ikke, at den ærede Taler troede at være tilfede. Man vinder virkelig ikke en moralisk Garantie ved uden Videre at bortkaste en Garantie af anden Natur.

B. Christensen: Det har fra denne Sags første Begyndelse i dette Thing staaet temmelig klart for mig, at der ikke vil kunne være Tale om nu at forsøge paa at komme til et andet Resultat i den end det, hvortil det andet Things Beslutninger have ledet. Den Optraeden, vi i dette Thing have været Vidne til fra det høitagede Ministeriums Side, de Utringer, vi horte igaar, og de tvivlsomme og svage Udsigter, hvormed den høitagede Premierminister idag har indledet Forhandlingerne,

maatte jo, om der ellers kunde have været nogle Tvivl i den Retning tilbage hos mig, have hævet disse. Jeg skal derfor heller ikke opholde mig ved at udvikle nærmere, hvorfor jeg efter min Opfattelse ikke kan stemme for den høitagede Ministers Forslag, end ikke, hvorfor jeg maa antage, at det nu ikke mere vil være muligt at gennemføre det. Naar jeg har taget Ordet, er det mere for at anbefale til Opmærksomhed det Foredrag, vi idag i Anledning af Sagen have hørt fra den ærede 2den Landstingsmand for den syenske Valgkreds (Bardenfleth). Det er et Foredrag, der, naar man sammenholder det med flere lignende, vi i den senere Tid have hørt fra det samme ærede Medlem, turde have stor Betydning, og der maa gjøre et meget alvorligt Indtryk, hvorved jeg dog i det Hele ikke i dette Dieblik skal dvæle videre, men med Hensyn til hvilket jeg dog skal gjøre opmærksom paa, at det særdeles meget maa tjene til at bevise, i hvor høj en Grad Fleerheden paa et andet Sted har handlet ret og klogt mod Danmarks Folkesfrihed, ved, som den har gjort, netop at lade det være en Hovedopgave for sig foreløbigt, og i dette Dieblik efter Gvne, at holde fast paa denne Frihed og de Goder, som Grundloven har givet os. Det er smerteligt fra det ærede Medlem, der har været Medlem og Medlem som Justitsminister af det Ministerium, som vi skyde Udkaftet til denne Grundlov, — netop fra ham at høre Utringer, der ligefrem maa vise os, hvor Lidet af denne vor Frihed der vilde blive tilbage, dersom det var ham, der skulde tilraade vor ophøjede Konge at udstede den Fællesforfatning, hvorom der er Spørgsmaal. Dog de Fleste af os ville være opmærksomme derpaa, og uagtet netop Udsigter som de, slige Utringer fremstille for os, i Sandhed ere den stærkeste Anbefaling for en endnu yderligere Smødefommen end den, der allerede fra Rigsdagens Side er vist, skal jeg dog for mit Bedkommende, i Haab og Tro til Folket og til Kongen, ikke lade mig forlede deraf, men vedblive og staae fast ved kun at stemme for Forslaget, som vi have modtaget det fra det andet Thing, og altsaa mod Forstemisterens Endring.